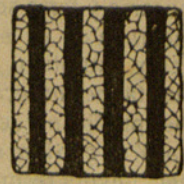

METRALLA

Surt el divendres

Essent nacionalista l'acció que en el nostre poble realisa la Unió, tenen el dret y'l dever de cooperarhi tots els catalans moguts per les aspiracions del Nacionalisme, qualsevulga que sia llur pensar y sentir en matèries religioses, polítiques y socials. (DECLARACIÓ DE LA VII ASSAMBLEA DE LA UNIÓ CATALANISTA).

Baix de S. Pere, 2, pral.

DELS TREBALLS PUBLICATS EN SERÁN ÚNICAMENT RESPONSABLES ELS SEUS AUTORS

Parlem clar

—La Solidaritat es desgavella— diuen els enemics d'aquí. — La Solidaritat aménassa avassallarho tot y enderrocarnos— claman els defensors de la xorca política del cervell de la inconciencia. Y ni uns, ni altres, comprenen el verdader esperit y significació de Solidaritat Catalana.

Nosaltres que n'ella hi veyem un futur pervindre per Catalunya, que n'som entusiastes defensors; que ja avans de neixer als ulls de tothom, l'haviam predicada arreu, arreu de nostra terra, portanhi per sembrarla, les doctrines altruistes y nobles de l'Unió Catalanista, entitat mare del nacionalisme y que malgrat no haver fet sorolloses campanyes, ha estat indiscutiblement la guardadora del caliu patri, en les èpoques que les lluytes polítiques han reposat de les fatigues, bó y esperant les vigílies d'una nova lluyta per repèndrela de nou.

Nosaltres que ns sentim fonament orgullosos, al veurer la unió de tots els catalans, que sense abdicar dels seus programes polítics, regoneixen la personalitat del nostre poble y s'ajuntan en una mateixa abraçada, recordantse avans que tot, de la sanch catalana que per llurs venes serpenteja, confirmant aixís una de les declaracions de la VII Assamblea de la Unió Catalanista; no podém de menys al contemplar l'obra de Solidaritat, declararnos lluytadors fidels de la mateixa, disposats sempre, y á tota hora, á guardar una religiositat estremada envers el seu sosteniment honrós y digne, defensant el seu esperit democràtic y lliberal ahont han d'inspirarse totes ses accions.

Y perque la volém y la creyém necessaria la Solidaritat en el nostre poble, per aixó no voldrém que jamay imperi en ella l'esperit absolutista y personal; jamay l'influencia apassionada y absorbent, ha d'arrelar el cor de la mateixa, car en lloch d'encaminarse á un camí que garantisi tota la conciencia del moviment social de Catalunya, devallaria á una acció purament política, que desnaturaria la verdadera caracterisació que ha de impulsar-la.

No es hora en aquets moments, de senyalar quins son els factors que pretenen llen-sarla á son ambient purament polítich, regoneixem l'alta missió que s'han imposat y el poble ha confirmat adherintse, perque no pugui ningú dubtar del nostre amor á la mateixa, venint á pertorbar els actuals moments de veritable transcendencia per Catalunya. Empró passi el que passi, el poble no la trencará may més aquesta pau augusta, car regoneix tota la influencia deslliuradora que encarna, y malgrat volguessin desfer-la els mateixos que han estat els impulsors de Solidaritat, trovarán que el poble no els seguirá, sino que fentse cárrech de les ambicions personals que covavan els que no hi anavan ab una idea generosa y patriótic, els llen-sará del

La Solidaritat que passa

—No'n tastareu d'autonomia! Us condemno á esclavitut eterna. Us condemno á bestiesa perdurable! ¡Visca la Llibertat!
¡Visca la santa Solidaritat!